

Ročník 49

J E S E N Í Č E K
Č. 13/2023-2024

OKRESNÍ KOLO SOUTĚŽE V NĚMECKÉM JAZYCE

Těsně před „medailovým stupněm“ se umístila Míša Burstová z deváté třídy v okresním kole SOUTĚŽE V CIZÍM JAZYCE, v jejím případě německém. To se konalo v DDM Rakovník ve středu 7. února. V těžké konkurenci žáků vybraných z šesti škol okresu (včetně ZŠ a MŠ Jesenice) je to skvělý výsledek, ke kterému Míše upřímně gratulujeme!

KATEGORIE - II. A

JMÉNO	TŘÍDA	BODY CELKEM	MÍSTO
Michaela Burstová	9.	42	4.
Soutěže se zúčastnilo 15 žáků.			

Naše kroky vedly z nádraží rovnou do muzea. Cestou jsme mĳjeli nádherné zachovalé hradby, které zde stály už ve středověku. V muzeu nám p. učitelka zaplatila vstupenky, někdo se též podepsal do knihy návštěv, někdo si prohlížel suvenýry. Pak se nás ujali dva geologové. Sedli jsme si k počítačům a povídali si o geologii. Vysvětlili nám užitečnost tohoto oboru. Poté jsme se pustili do hry. V Minecraftu jsme měli řešit různé úkoly. Nejdřív se nám hra nedařila, protože byla založená na geologii, ale potom se to zlepšilo. Dále následovala prohlídka hornin a nerostů a určování jejich názvů. Kameny se nám moc líbily.

Ve čtvrtek 8. 2. 2024 se šestá třída vypravila do Muzea Českého krasu v Berouně. Jely s námi paní učitelka Konířová a paní asistentka Rabasová.

Ráno jsme měli sraz v 7¹⁰ na nádraží v Jesenici, Blatenské a Krtské děti už seděly ve vlaku. V Rakovníku jsme přestoupili na rychlík do Berouna.

Ještě jsme vyšplhali na Plzeňskou věž, kde nám ukázali mechaniku věžních hodin a výhled na náměstí. Rozchod a oběd byly také příjemné, řízek s bramborem nám velice chutnal. Uvítali jsme i krátký rozchod před odchodem na nádraží.

Ve škole jsme si i druhý den povídali o historii Berouna, který je starší než Jesenice i Rakovník. Výlet se nám líbil a už se těšíme na další.

Miluše Staňková

KROUŽEK FLORBALU

„Gól! Tyčka! Břevno! Vysoká hůl! Faul! Au, to štíplo...“ To jsou výrazy, se kterými se setkáváme každý čtvrtek odpoledne v tělocvičně ZŠ na kroužku florbalu.

Florbal je kolektivní halový sport, který se hraje na hřišti o rozměrech 40 x 20 m, ohraničeném mantinely, s lehkým dutým plastovým míčkem. Standardně je z každého družstva na hřišti v jeden moment pět hráčů v poli a jeden brankář. Hráči v poli při hře používají speciální florbalové hole. Toto je ve zkratce definice v poslední době velmi oblíbeného sportu.

V našich podmínkách využíváme celou plochu tělocvičny a jako mantinely nám slouží lavičky. Počet hráčů v poli se v rámci kroužku odvíjí od množství přichodících dětí, ale s ohledem na velikost hrací plochy hrají týmy se čtyřmi hráči v poli a jedním brankářem. U brankářů je nutno se také zastavit, protože bez případných dobrovolníků z řad dětí se jimi stávají trenéři. Samotný brankář má speciální výstroj, která se skládá z vypolstrovaných kalhot a dresu, helmy, nákoleníků a rukavic.

Díky sportovnímu vybavení ZŠ máme pro kroužek k dispozici veškerý komfort vč. relativně velkého množství hokejek. Každý čtvrtek se scházíme v 15.10 hodin v tělocvičně a trénink začínáme rozcvičkou, kterou si vedou samy děti. Následně se jdou brankáři obléct a mezitím se rozdělíme do družstev. Při samotné hře se snažíme malým hráčům vštípit myšlenku, že se jedná o kolektivní sport, při kterém je vhodné si přihrávat. Cílem každého týmu je samozřejmě dát více gólů než soupeř a vyhrát.

Během tréninku dáváme hodně prostoru hlavně samotné hře, aby si všichni zahráli, zaběhali a vybili „přebytečnou“ energii, a přitom hráli fair play. Trénink vždy končí kolem 16.30 hodin strečinkovou „rutinou“, tj. individuálním protažením svalů.

Co napsat na závěr? Při florbalu se dá zažít spousta legrace a zábavy, někdy to sice trochu štípne, ale hlavně se hýbeme a neseďme jen u počítače nebo počítačových her 😊.

Za kroužek florbalu Ing. Jan Polák

ČESKÉ HAMRY 2024

České Hamry u Vejprtu se stávají již tradičním místem, kde žáci ZŠ a MŠ Jesenice absolvují svůj lyžařský kurz. Osvědčenou destinaci si vybrali i tentokrát a ve dnech 11. 2. – 16. 2. 2024 zde zlepšovali svou fyzickou kondici a lyžařské dovednosti.

neděle 11.2.2024

V neděli 11. února se účastníci kurzu sešli u školy v 10:30 hodin, aby už v 11:00 mohli vyrazit autobusem směrem na Krušné hory. Cesta uběhla docela rychle. Hned po příjezdu jsme vynesli věci z autobusu a pak si v hotelu zašli na oběd (vývar a špagety). Poté nás paní učitelky instruovaly, jak se máme v novém prostředí chovat, a poslaly nás na pokoje se zabydlet a trochu se „rozkoukat“.

K večeri jsme měli řízek s kaší a byla to dobrůtka. Příjemně naladěni jsme se pustili do společenských her a ve veselé atmosféře drželi zábavu až do večerky. Na horách se nám bude určitě líbit!

Napsaly Vicky Valchářová, Niky Vaicová, Zorka Vaňková a Pája Žebrakovská z pokoje č. 12

Pondělí 12.2.2024

Do nového dne nás „přivítal“ budíček v 7:30. Snídaně byla v 8:00 a hned po ní výcvikový program. Převlékli jsme se do lyžařského oděvu, nachystali si přesáčky a lyže a skibusem odjeli na Klínovec. Zde jsme pilně lyžovali až do 16:00 hodin.

Před večerí si každý rád dopřál odpočinek na pokoji, protože po něm následoval společný program, kde aktivní účast jednotlivců byla žádoucí. Než jsme se nadáli, byl vyhlášen čas na hygienu a pak večerka ve 22:00.

Napsali František Pecka, Vojtěch Čóka, Matěj Dubec a Lukas Hejna z pokoje č. 8

Úterý 13.2.2024

Již v 8:45 jsme měli sraz ve společenské místnosti a v 9:00 nás vyzvedl skibus. Čekal nás všechny náročný výcvik ve družstvech na sjezdovce. Velmi ochotně jsme v jeho průběhu uvítali pauzu na oběd v pizzerii.

V lyžování se pokračovalo do pozdního odpoledne. Po večeři a krátkém odpočinku jsme opět zasedli ke společenským hrám, při kterých si vždycky užijeme spoustu legrace a ještě více se navzájem poznáme.

Napsaly Laura Prasková, Maky Vojtová a Áďa Sárová z pokoje č. 13

Středa 14.2.2024

Lyžařský

výcvik naší jesenické výpravy nepolevuje a ve své intenzitě se neliší od dní předchozích. Skibus nás vždy dopraví na místo, kde my potom zlepšujeme svou fyziku a více si rozumíme s lyžemi.

Na hotel jsme se tentokrát vrátili ve 14:00 hodin. Po obědě (kuřecí vývar a sekaná s bramborovou kaší) jsme si dopřáli odpolední klid a poté se s nadšením vrhli do vědomostní soutěže ve společenské místnosti. Tam jsme v zábavě pokračovali i po večeři (zapečené těstoviny). Hráli jsme různé hry, například „Uzdravování zvířátek“. Středa se velmi vydařila.

Napsaly Johanka, Kája, Nelča a Andrejka z pokoje č. 14

Čtvrtek 15.2.2024

Také dnes jsme lyžovali ve svých skupinách. Že se stále zlepšujeme, je zřejmé. Dokonce jsme si dali lyžařský závod na čas.

Celé odpoledne jsme si užívali naši poslední „lyžovačku“. Ani se nechce věřit, že se už zítra vracíme domů! Někteří si začali večer částečně balit věci a čekali na rozdělení diplomů, hodnocení a oblíbené společenské hry, které nám naši poslední večerku trochu posunuly. Ale byla legrace a to je důležité!

Napsali Pepa a Honza

Pátek 16.2.2024

Vstávali jsme v 7:30 jako obvykle, ale každý si uvědomoval, že náš lyžařský kurz dneškem končí. Po snídani jsme si sbalili zavazadla, uklidili a rozloučili se. Autobus přijel v 10:00 hodin.

Cesta zpět do Jesenice probíhala klidně, někteří si stihli i zdřímnout. U školy nás už čekali rodiče, kteří nám pomohli vyložit věci z autobusu. Rozloučili jsme se a zamířili do svých domovů. Kurz byl skvělý a budeme na něj dlouho vzpomínat!

Pokoj č. 17

OD PODZIMU DO JARA - VYHODNOCENÍ 6. KOLA PTÁČCI

2. – 4. TŘÍDA		
JMÉNO / POŘADÍ	TŘ.	B.
1. Martin Zelenka	3. A	41
2. Tereza Skřivanová	4. B	40
3. Nela Malichová	4. A	38,5
4. – 5. Veronika Zelinková	3. A	37,5
4. – 5. Lenka Bešeneiová	3. A	37,5
6. Natálie Vaicová	3. B	32

5. – 8. TŘÍDA		
JMÉNO / POŘADÍ	TŘ.	B.
1. Andrea Sýkorová	5.	41
2. Karolína Kondelíková	5.	39,5
3. – 4. Martina Gasperová	6.	39
3. – 4. Vojtěch Gasper	8.	39
5. Sofie Worofková	6.	37,5
6. František Pecka	5.	37

SILOVÝ ČTYŘBOJ V LUŽNÉ - 27.2.2024

Silový čtyřboj v Lužné, u jehož založení stál pan učitel Pavel Knapp mladší, se letos uskutečnil již podvanácté. A i tentokrát sem poslala svůj sportovní výkvět naše škola. Uspěť ve šplhu o tyči na čas, sedech-lezích za jednu minutu, hodu medicinbalem a trojskoku z místa se pokusily mladší i starší dívky. Jak dokazují diplomy za skvělá třetí místa, reprezentovala děvčata naši školu na jedničku. Celkové třetí místo v kategorii starších zákyň obsadila i Katka Trpáková z 9. třídy. Nejen Katce, ale všem děvčatům děkujeme a přejeme spoustu dalších sportovních úspěchů!

MLADŠÍ ŽÁKYNĚ	JMÉNO	ŠPLH	TROJ SKOK	HOD	SEDY-LEHY	BODY CELKEM
	Martina Z. Gasperová	7,87 s (22,30 b.)	543 cm (24 b.)	495 cm (20 b.)	21 (21 b.)	295 bodů 3. místo
	Nikola Vaicová	15,75 s (0 b.)	525 cm (22 b.)	435 cm (14 b.)	37 (37 b.)	
	Sofie Worofková	5,85 s (42,50 b.)	636 cm (33 b.)	568 cm (27 b.)	33 (33 b.)	

STARŠÍ ŽÁKYNĚ	JMÉNO	ŠPLH	TROJ SKOK	HOD	SEDY-LEHY	BODY CELKEM
	Laura Zelenková	6,69 s (34,10 b.)	600 cm (30 b.)	457 cm (16 b.)	34 (34 b.)	344 bodů 3. místo
	Michaela Narovcová	7,43 s (26,70 b.)	606 cm (30 b.)	430 cm (13 b.)	29 (29 b.)	
	Kateřina Trpáková	5,04 s (50,60 b.)	655 cm (35 b.)	480 cm (18 b.)	28 (28 b.)	

VÝLET DO PLZEŇSKÉ POBOČKY ZOO

Ve středu 28. února jsme se s 5. třídou vypravili na výlet do Plzně. Sešli jsme se v Jesenici na vlakovém nádraží a jeli do Blatna, kde se přestupovalo na rychlík do Plzně. Ve vlaku pan učitel rozdál dětem pracovní listy, které se týkaly očekávaného tématu. Z cílového nádraží jsme potom zamířili do středu města, kde se nachází pobočka plzeňské zoologické zahrady nazvaná Akva Tera. Cestou nám pan učitel ukazoval významná místa, o nichž se zmiňovaly otázky v pracovních listech.

V Akva Teře jsme již měli objednaný výukový program „Plazi“. Ujal se nás tu pan průvodce a začal vyprávět o želvách, ještěrech a hadech. Potom přinesl ukázat kraju královskou. Někteří odvážlivci si na hada dokonce sáhli. Po místnostech se volně pohybovali zelení gekoni, z čehož ne všichni měli radost (báli se), ale zvládli to.

Po výukovém programu následoval přesun do OC Plaza Plzeň. V tomto rozlehlém obchodním centru jsme měli přibližně hodinový rozchod. Každý si mohl vybrat, kde si koupí chutný oběd. Většina zamířila do Burger King nebo Bageterie Boulevard. Mnozí si v obchodním centru koupili i nějakou maličkost.

Jakmile nastal čas odchodu, vydali jsme se zpátky k nádraží. Zde již stál přistavený náš vlak. Všichni jsme byli rádi, že si můžeme sednout. V Blatně jesenické děti přestoupily s p. učitelem do vlaku na Jesenici, Blatenští se mohli rozejít domů.

Výlet byl velice krásný a všichni se už těšíme na ten příští.

Lucie Taušová, AP

CO MI BĚŽÍ HLAVOU, KDYŽ VÁLKA JE TAK BLÍZKO?

Válka – jedno slovo, pět písmen.

Války tu byly od nepaměti, už i pravěcí lidé spolu soupeřili a bojovali. V průběhu staletí, jak se lidstvo vyvíjelo, se objevovaly čím dál dokonalejší zbraně. A tím i přibývalo obětí.

Vždycky jsem měla pocit, že nic z toho se mě přece netýká, že takové události se děly buď hodně dávno, anebo že spory současné jsou ode mě strašně moc daleko. Jako malá holka jsem nějaké informace o bojích někde na východě sice zaregistrovala, ale všechno mi to přišlo příliš vzdálené, tak neuvěřitelné. Jako kdyby to byl úplně jiný svět. Samozřejmě vím, že později byla i válka v Evropě, na jihu, na Balkáně, ale opět jsem si ve své dětské naivitě myslela, že toto se nás nikdy týkat nebude. Domnívala jsem se, že je to úplně jiný svět.

A najednou přišel šok. Začala válka na Ukrajině. Tak daleko, a zároveň až tak děsivě blízko. Vždyť Ukrajina přece přímo sousedí se Slovenskem. A my jsme ještě v nedávné době žili se Slováky společně v jednom státě. Až neuvěřitelně blízko dopadají rakety, útočí moderní drony a umírají nevinní lidé. Tak jako už tolikrát v minulosti, každý konflikt s sebou nese především oběti z řad lidí, kteří se ničím neprovinili. Lidí, kteří chtěli jen žít svůj možná obyčejný život. V žádném případě ale nechtěli zažívat takovou bolest a utrpení.

Několik mocných znovu rozpoutalo děsivý konflikt. Lidé ze zasažených území utíkají. Utíkají do neznáma, neví, zda se ještě někdy podívají domů.

Kladu si otázku, co se jim asi musí honit hlavou. Neumím si to ani v těch nejstrašnějších snech vůbec představit. Najednou si prostě sbalit několik věcí, vše ostatní tu zanechat, naposledy se ohlédnout... a odejít. Odejít do neznáma. Opustit prostředí, ve kterém celý život žiji. Opustit všechny sousedy, přátele, kamarády. A nevědět, zda se ještě někdy v životě setkáme. Všechno nechat daleko za sebou a prostě jít. Odejít do jiné, neznámé země, do cizího prostředí. Hrozit se toho, co přinese příští den. Budu mít co jíst? A kde spát? Přijmou mě místní lidé, když nás navíc dělí určitá jazyková bariéra? Tolik otázek, a ještě méně odpovědí.

Nejvíce mě děsí možnost, že bych mohla utéci jen já s mamkou a táta by tu musel zůstat. I když se ničím neprovinil, nikomu nic neudělal. I tak by nemohl odejít s námi. Nepředstavitelné. Absolutní noční můra. Už jen když na to na okamžik pomyslím, tak se mi sevře hrdlo a ochromí mě děs a hrůza.

A podobných osudů jsou stovky. Ne stovky, tisíce. Tisícům lidí se dosud poklidný život zhroutil jako domeček z karet. Ta hnusná válka navždy změnila jejich osudy.

A konec tohoto utrpení je bohužel v nedohlednu. Ti, kteří takové konflikty rozpoutávají, sami nebojují. Jsou v klidu, v bezpečí svých luxusních úkrytů. Stejně tak jejich rodiny a blízcí. Oni sami nevědí, jaké to je. Jen posilují své ego a touží být ještě mocnější. Možná nejmocnější na světě.

Tak moc bych si přála, aby si všechny strany společně sedly k jednacímu stolu a tento konflikt ukončily. A ne jen tento. Přála bych si, aby se lidé jednou provždy poučili. Vždyť s vývojem nových zbraní žádná další válka nikdy nemůže mít svého vítěze. Nakonec vždy budou jen poražení a spousta zbytečně mrtvých či do smrti poznamenaných lidí.

Boje zatím zuří dál a možná nabírají na intenzitě. Každý den umírají další a další nevinní lidé. Jak dlouho ještě...?

Michaela Burstová, 9. třída

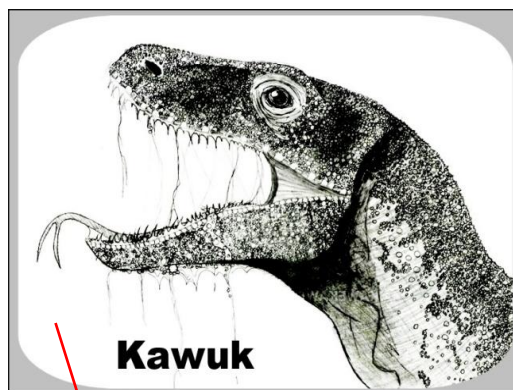
JMÉNO	KAWUK	Význam: OBŘÍ JEŠTĚRKA
MÍSTO	Ostrov Nusa Kambangan (též Nusakambangan), Indonésie	

Kawuk je pojmenování kryptida hlášeného z indonéskeho ostrova Nusa Kambangan u jižního pobřeží hustě zalidněné Jávy. Údajně připomíná varana komodského, avšak rozdíl mezi těmito plazy je v tom, že kawuk je podstatně větší, staví se na nohy a divoce napadá lidi.

Srpen 1977 – V indonésckém tisku je poprvé široce probírána existence kawuka. Píše se tam o něm jako o mrchožravém „mini dinosaurovi“, vyhledávajícím potravu svým silně vyvinutým čichem.

Rok 2014 – Rybář a průvodce turistů z ostrova Nusa Kambangan uváděný jménem Heri sdělil indonésckému zpravodajskému kanálu Merdeka News, že smečka asi deseti kawuků se za soumraku pokusila poblíž vesnice East Solok sežrat mrtvolu jeho zesnulého přítele. Nebožtíka proto

spěšně přemístili na loď.

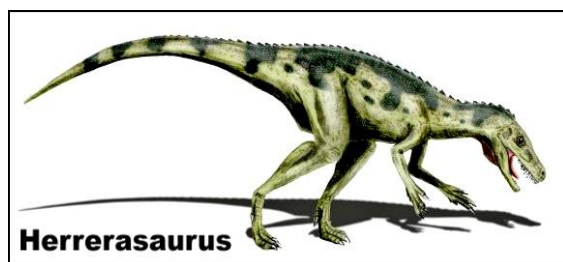
POZNÁMKA 1):

Místní obyvatelé znají kawuky jako kruté pojídače mrtvol. Tito predátoři prý vykazují lovecké chování ve smečce a obvykle jsou viděni, když padne tma. Z tohoto důvodu zdejší lidé raději neskladují mrtvoly nebo zdechliny zvířat ve svých domovech.

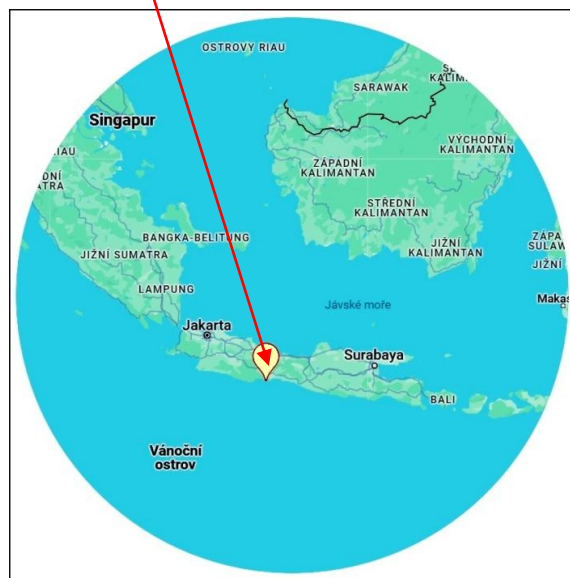
POZNÁMKA 2):

Ostrov Nusakambangan leží jižně od města Cilacap a má rozlohu 121 km². Někdy se mu též říká „indonéscký Alcatraz“, neboť se na něm nachází proslulý vězeňský komplex s nejpřísnější ostrahou. Z vězení je prakticky nemožné se dostat, a to nejen kvůli ostraze a okolní panenské džungli, ale také údajně kvůli kawukovi. Ten prý s oblibou hlídkuje v okolí věznice a neváhá sežrat každého, kdo se potuluje vně zařízení. Na druhou stranu nemálo lidí věří, že mýtus o kawukovi byl vytvořen záměrně, aby vyděsil odsouzené a odradil je od myšlenky na útěk z vězení.

POZNÁMKA 3):

© Kryptozoologové si kladou otázku, jakým tvorem může kawuk být. Možná jde o dosud nezdokumentovaný druh varana, i když tito plazi neloví ve smečce a „nestojí na dvou“ jako kawukové. V úvahu snad ještě připadá reliktní herrerasaurus nebo coelurosaurus

8. 3. – MEZINÁRODNÍ DEN ŽEN

Mezinárodní den žen (MDŽ), který připadá na 8. března, býval ještě donedávna vnímán jako socialistický svátek oslavující ženy. Ale pozor – MDŽ není žádný přežitek bývalého režimu! Jde o smysluplný svátek, na který by se rozhodně nemělo zapomínat. A je správné, že se i u nás vrátil v roce 2004 do kalendáře jako významný den.

MDŽ má dlouhou historii. Je spojena s požadavky žen na volební právo, právo na vzdělání, účast ve veřejném životě, ekonomickou nezávislost a dnes i na rovné příležitosti (například v zaměstnání). Je to mezinárodně uznávaný svátek stanovený Organizací spojených národů (OSN).

Myšlenka určit celosvětově jeden Mezinárodní den žen vznikla v srpnu 1910 na mezinárodní ženské konferenci v Kodani (tehdy ještě bez určení pevného data). Od roku 1911, kdy jej poprvé slavili v Německu, Rakousku-Uhersku, Švýcarsku, Dánsku a USA, připomíná stávkou newyorských švadlen z roku 1908 za lepší pracovní podmínky, zákaz práce dětí a zrovnoprávnění žen s muži včetně volebního práva.

Datum 8. března bylo vybráno až po 1. světové válce, a sice podle demonstrace dne 23. února 1917 v Petrohradě, kdy tamní ženy požadovaly konec této tehdy ještě probíhající války. Protože 23. únor v juliánském kalendáři je vlastně 8. březen v kalendáři gregoriánském, vyhlásilo Valné shromáždění OSN v roce 1975 oficiálně 8. březen Mezinárodním dnem žen.

8. březen je tak tím nejlepším dnem pro obdarování matky, manželky, partnerky, ale i kamarádek či kolegyně. Zaslouží si to.

ZDROJ:

<https://rakovnický.denik.cz/volny-cas/podivejte-se-jesenicke-deti-si-uzily-svuj-masopustni-rej-20240304.html>

MASOPUSTEM rozumíme slavnostní čas mezi „postními“ obdobími Vánoc a Velikonoc. I když slovo „masopust“ vyvolává představu půstu (masa), je tomu ve skutečnosti přesně naopak.

MASOPUST je především dobrá zábava se všim všudy. Tak k tomu přistoupily i děti z jesenické mateřské školy se svými učitelkami, z jejichž veselého dovádění pochází i fotografie vlevo.

